

2013

VÁNOČNÍ SBOROVÝ DOPIS

sboru Českobratrské církve evangelické
v Jindřichově Hradci

Sestry a bratři, milí přátelé našeho sboru,

Vánoce jsou dnes v naší zemi bohužel hodně zprofanované a „vyprázdněné“ svátky. Tak, že se jich mnozí dokonce až obávají, nemají z nich radost a těší se, až budou za nimi. Svátky radostné zvěsti se paradoxně mění v přítěž, vymizí-li z nich to podstatné. A advent? Ten se raději ani nezmiňuje. Čas očekávání... čeho? Toho, čeho se obávám? Přejeme vám tedy, aby navzdory časté „blbě náladě“ a nejrůznějšímu pozlátku okolo byl váš advent požehnaným časem hledání a nacházení světla uprostřed tmy - nacházení cesty k Bohu, ke druhým i k sobě samému - a Vánoce ať jsou radostným připomenutím Boží blízkosti, zdrojem naděje a posilou do všedních dnů. A nebojme se to předávat i dál.

Za staršovstvo sboru

kurátor Jaroslav Hojný

farář David Balcar

Vánoční svět podle Lukáše

Čtení: Lk 2,1-11

Písně: 306, 656

Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Ježíšův příběh tedy není pohádka ani pověst, stal se v konkrétních dnech, stejných jaké prožíváme my. Ve dnech, kdy vládnou různí mocnáři, kteří si vymýšlejí různé zbytečné soupisy, formuláře, výkazy, karty, potvrzení a povinnosti. A díky nim se musí na úřad a pak ještě na druhý a do fronty a do podatelny. Oni jsou v klidu v palácích, kde vydávají výnosy. Ty pak po celém světě organizačně zajišťují jejich nohsledí a přísluhovači.

Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. Za nějaké pěkné místo jsou ochotni udělat cokoliv, co se jim seshora řekne. Jim to ostatně problémy nepřinese. Starosti totiž mají zas jen ti obyčejní lidé, ti **všichni, co se šli dát zapsat, každý do svého města.**

Uvedením císaře Augusta a syrského správce Quirinia se celé vyprávění dostává z prostředí božího lidu na jeviště světa. Tím je pro Lukáše Římská říše. To vyprávění bude mít celosvětový význam. A také dostane politický rozměr - až zazní, že se narodil **Spasitel, Kristus Pán**. Až zazní, že je to **Kristus** - to bude císaři jedno, Krista (hebrejsky Mesiáše) vyhlížejí Židé. Ale **Spasitel a Pán**, to je štouchanec vůči císařům, kteří se tak nechávali nazývat. A po přečtení evangelia bude na stole otázka: Koho poslouchat? Kdo je autoritou? Kdo je vlastně pán?

V prostředí Izraele okupovaného Římany to zní stejně, jako kdybychom před třiceti lety dali do vánočního sborového dopisu heslo: „S Ježíšem Kristem na věčné časy a nikdy jinak.“ Bylo by to vyznání, jakých je v (cenzurou schváleném) zpěvníku desítky, a přece by svou formou bylo politicky vyostřené. (Však to byly také doby, kdy se nařizovalo ze zahraničí, okupanti se nechali oslavovat jako zachránci a tady vládli jejich nohsledi. A zaspívat bez povolení „Narodil se Kristus Pán“ na ulici mohlo být i riskantní. A o ta oslovení taky šlo - jestli někdo oslovil pane, nebo soudruhu. Namísto Pána Ježíše se protlačoval panáček Ježíšek. Namísto přicházejícího Božího Syna přicházely neutrální Vánoce - svátky klidu a míru. Namísto adventních nedělí byla neděle bronzová, stříbrná a zlatá...)

Také Josef se vydal z Galileje, města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova. Jméno Betlém mluví a znamená „*Dům chleba*“. Tedy místo, kde lze dostat to zásadní pro život, živiny a energii. Jak dlouho bychom vydrželi bez chleba? Jak dlouho bychom vydrželi bez svátků? Bez betlémů? Z Betléma také pocházel král David. Asi to v tu chvíli Josef neví, že jde především do místa mesiášských nadějí. On jde hlavně do rodného města **aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě**. Možná se to dnes nezdá, ale je to velké pohoršení. Nejsou svoji a čeká dítě. A kdyby se jí ptali a ona jim to chtěla vysvětlit, tak jí nikdo neuvěří. To je preludium příběhu Božího syna - že bude v očích druhých divný, bude mít nálepkou hříšníka („*žráč a pijan vína*“). A kdyby jim chtěl vysvětlit proč dělá to či ono a hlavně proč neutekl před smrtí na kříži, tak by mu také nikdo neuvěřil.

Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou. Je to ostuda Betlémanů, že se nenašlo místo pod střechou. Pro tvrdost srdce to nedokážeme na světě zařídit tak, aby bylo místo pro přespání, ošetření, pro pozvání. Právě v tu chvíli, kdy se Bůh, který se stal člověkem, domáhá naší pomoci, zrovna v tu chvíli nemáme místo nebo čas. Přišlo to nevhod, zrovna v době, kdy je v Betlémě tolik lidí. Jenže ony se vždycky najdou nějaké ty objektivní příčiny ...

A protože není místo, tak je mimino v krmelci. Lišky mají doupata, ptáci hnízda, Syn člověka však nemá, kde by hlavu složil. Tento motiv doprovází Ježíše po celý pozemský život, už od Betléma (navzdory tomu, jak romanticky ten vyřezaný Betlém vypadá).

A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Pastýři, to jsou docela obyčejní lidé. Nejobyčejnější, jací mohou být. Dost možná ani psát a číst neuměli a mnozí z nich měli spíš pověst špatnou, kdoví proč přebývají v horách, jestli něco někde neprovedli. A jejich starosti byly dosti obyčejné, co jíst a pít a kde být v teple v noci pod střechou. Tak vezměme vážně, že takoví se o narození Krista dozvěděli první. Dozvěděli se to tak, že **náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň.** Na zemi to žádná sláva není, ani když Ježíš leží v krmelci, ani dnes. Ale sláva Páně se rozzářila. Je čistá sláva průzračná a nefalšovaná. A protože je na výsostech, tak je mimo dosah člověka a nikomu se nepodaří ji poskvřnit, pomluvit nebo zneužít. Na výsostech, to není někde sto kilometrů nad zemí, to je především mimo dosah lidského hřichu. A tak se ta sláva nemůže pokazit. A i když my si leccos pokazíme a dokážeme si pokazit i vánoce, tak sláva je stále a my ji nezničíme. A svátky narození Krista Pána budou, i kdyby je někdo, kdo se prohlašuje za Spasitele nebo Pána, zrušil.

Boží blízkost vyvolá bázeň a respekt. Ale strach by vyvolat neměla, a proto **Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.“**

První vánoční slovo je „*Nebojte se.*“ (ono je to i první velikonoční slovo, a je to i první slovo které říkáme křtěnci). Nebojte se. Zůstane-li jen toto z vánočního příběhu - „*Bůh je blízko, nebojte se*“ - tak to stačí. Kvůli tomu stojí za to číst a vyprávět a zpívat dál vánoční příběh:

příběh pro ty, co jim otravují a ničí život rozhodnutí mocných,

příběh pro ty, co jsou v situaci, kdy je mohou druzí pomluvit,

příběh pro ty, co nemohou vysvětlit, proč nějak jednali,

resp. by to nikdo nepochopil,

příběh pro ty, co se bojí,

příběh pro ty, co pro ně není nikde místo,

příběh pro ty, co si říkají, že tedy kolem a kolem žádná sláva.

Sláva Páně ať se rozzáří - kolem nás. Prosíme Pane. Amen

Kriste Ježíši,

tvá bezbrannost a vydanost

nás odzbrojuje a osvobozuje,

abychom mohli život vnímat jinak

než jako věčný boj,

abychom v druhých neviděli jen soupeře,

abychom mohli vyjít ze svých obranných pozic

a poznat svobodu a radost setkání

s člověkem i s Bohem.

Dej, ať se té svobody dovedeme chopit,

ať nás strach o radost zase nepřipraví.

Uschopni nás k lásce,

která neskončí u pěkných slov.

(z knihy Modlitby)

Večerní slavení Večeře Páně

Vám, kteří byste rádi slavili Večeři Páně častěji, a také vám, kteří byste jejímu slavení chtěli věnovat zvláštní pozornost i soustředěnější bohoslužebnou přípravu, je určeno pozvání k nešporním bohoslužbám, které budou zaměřeny především ke slavení Večeře Páně. Plánované termíny jsou **9. únor** a **30. březen**, jde vždy o neděli, **začátek v 18.30.**

Střípky z historie nekatolického obyvatelstva v letech 1520-1620 v J. Hradci podle F. Teplého

V roce 1520 působil při hradeckém špitálu u mostu přes Vajgar kněz podobojí. Pro potřeby kališníků sloužil v té době kostel sv. Alžběty. V této době vládla ve městě ekumenická nálada. Nekatolíci spolupracovali se členy katolické církve např. při vzniku křížové cesty ke kostelíku sv. Jakuba. Tato křížová cesta vznikla v r. 1518 a na její stavbě se podíleli převážně

měšťané Matouš Marchal, Kašpar Slavonický a Ondřej Počátek. V kostele pak visely dvě nádoby na almužnu, aby „každý mohl klásti peníze pro chudé svého náboženství.“

Ve 2. polovině 16. století žili nekatolíci (tehdy zde utrakvisté) převážně ve čtvrti u sv. Václava. Bohužel už v té době neměli kapli ani jiný prostor, kde by se scházeli ke společným bohoslužbám a proto se scházeli ke kázáním v poli u Děbolína, odkud dobře viděli na hrad a na cestu od města (dodnes se tam říká „na kazatelně“). Na lepší časy se pro nekatolíky začalo blýskat ve městě za vlády Jáchyma z Hradce. Ten v roce 1564 daroval kapli sv. Trojice v hlavním kostele Nanebevzetí Panny Marie ozdobný kalich, aby se mohlo přijímat podobojí a také daroval dům za hlavním kostelem nekatolíkovi Janu Stráněnskému z Počátek, který nechal dům opravit, aby mohl sloužit jako byt kněžím, kteří sloužili v kapli sv. Trojice podobojí.

V roce 1581 vydal Adam z Hradce toleranční patent pro svá panství. Následně na to o dva roky později v roce 1583 padlo rozhodnutí o postavení kostela sv. Trojice „v němž by členové církve podobojí volně exercitium svých služeb božích mívali a mrtvá těla všech hradeckých kolem klásti se mohla.“ Na stavbu kostela, tak jako kdysi na křížovou cestu, přispívali katolíci i nekatolíci. V r. 1590 žádaly obě konfese Adama z Hradce, o pomoc při stavbě kostela a hřbitova, který by se dělil na evangelickou a katolickou stranu „aby každý do své mrtvé obce přicházel.“ S tím, že by evangelíci měli v užívání kostel sv. Trojice.

Po roce 1600 postupně nekatolický vliv ve městě sílil, nekatolíci se velmi dobře nábožensky i politicky organizovali. Byli členy městské rady, kde dokonce v jednu chvíli převýšil jejich počet katolické radní. Kolem roku 1615 se formálně ustanovila luteránsko-bratrská obec. „*My, purkmistr a rada města Hradce J. starší obecní, měšťané i z předměstí, z celé obce téhož města pravého učení evangelického milovníci, tělo a krev Pána našeho Ježíše Krista pod obojím přijímající.*“ Takto žádali slavatovskou vrchnost o povolení k utvoření nové náboženské obce, aby mohli oficiálně bez potíží užívat kostel sv. Trojice, přiléhající hřbitov a postavit si školu. Tyto jejich

požadavky však byly zamítnuty. Jediné co se jim rok před Bílou horou podařilo, bylo, že v roce 1619 dostali hlavní kostel do užívání i se vším co k tomu patří. V následujícím roce však už vše bylo jinak a Slavata odebral městu veškeré staré výsady, které byly od pánů z Hradce a tím padla i veškerá právní nekatolického obyvatelstva.

Pravidelné čtení Bible

Pravidelné čtení Bible patří k dobrým křesťanským zvykům. Včíst se do Bible, znát ji, žít nad jejími příběhy svůj život. Doba je však rychlá, a tak bychom možná chtěli, ale nestíháme anebo se nám to nedaří zorganizovat. Dobrou pomocí, jak Bibli pravidelně číst, jsou knížky Na každý den a Hesla Jednoty bratrské. Na každý den alespoň jeden nebo dva verše. Na každý den krátký odstavec a modlitba.

Zakoupit je můžete na faře, stejně jako Evangelický kalendář. Tamtéž si také můžete předplatit časopisy: Evangelický týdeník (Kostnické jiskry), Český bratr, Bratrstvo (evangelický časopis pro mládež), Brána, Protestant. Ke koupi jsou také Bible, zpěvníky atd.

Děkujeme vám, kdo různým způsobem podporujete život našeho sboru - fyzickou prací, modlitbou, penězi, aktivní účastí či převzetím různých služeb.

Program v zimním období

Kavárnička

bude 9. ledna (pozor změna termínu), 6. února, 6. března

Bohoslužby s Večeří Páně

budou 1. prosince, 25. prosince, 1. ledna, 26. ledna a 9. března

Večerní slavení Večeře Páně

bude v neděli 9. února a 30. března od 18.30

Rodinná Neděle

společné bohoslužby pro děti a dospělé bude 22. prosince a 2. února

Ekumenická setkání

(Alianční týden modliteb a Týden modliteb za Jednotu křesťanů)

budou pravděpodobně:

7.1. (úterý) v 18.00 v Třeboni ve sboru Evangelické církve metodistické

8.1. (středa) v 18.00 ve Veselí n.L. ve sboru Církve bratrské

v následujících dvou týdnech v J. Hradci (přesné informace budou na nástěnce a na webu)

Vzdělávací přednáška

16. března (pravděpodobně od 15 hod) v Táboře

Ondřej Kolář, téma: Křesťanská naděje a výhled

Promítání dokumentárních filmů

19. ledna 17.00 *Milujte své nepřátele* (o Přemyslu Pitterovi)

16. února 17.00 *Na stupních vítězů*

23. března 17.00 *Já, moje romská rodina a Woody Allen*

Z Vánoční hry 2012

Kontakt:

Bratřská 129/IV, 377 01 Jindřichův Hradec

Telefony:

fara 384 363 195

farář David Balcar 777 032 221

pastorační pracovnice Blanka Nová 777 029 560

E-mail: jindrichuv-hradec@evangnet.cz

Webové stránky: <http://jindrichuv-hradec.evangnet.cz/>

Účet č.: 155 664 768 / 0300

Adventní a Vánoční kalendář

sboru Českobratrské církve evangelické v Jindřichově Hradci

Jindřichův Hradec

30.11.	15.00	společná výroba adventních věnců
(sborová místnost)
1.12. 1. adventní neděle	9.30	bohoslužby s Večeří Páně
společný oběd, pečení pemíčeků na vánoční strom
8.12. 2. adventní neděle	9.30	bohoslužby
	15.00	ekumenické bohoslužby na zámku
(zpívá Jakoubek)
15.12. 3. adventní neděle	9.30	bohoslužby
22.12. 4. adventní neděle	9.30	bohoslužby - Dětská vánoční hra
24.12. Štědrý den	16.00	bohoslužby
	23.00	(ne)tradiční předpůlnoční bohoslužby
25.12. Boží hod vánoční	9.30	bohoslužby s Večeří Páně
26.12. Štěpán	16.00 a 18.00	koncert pěveckého sboru Jakoubek
kaple Máří Magdaleny
nutno zakoupit vstupenky v předprodeji (Střelnice)
29.12.	9.30	bohoslužby (káže Richard Dračka)
31.12. Starý rok	15.00	beseda (sborová místnost, letos začínáme
oproti tradici dřívě!)
1. 1. Nový rok	9.30	bohoslužby s Večeří Páně

Kamenice nad Lipou

1.12.	8.00	bohoslužby s Večeří Páně
15.12.	8.00	bohoslužby
25.12.	8.00	bohoslužby s Večeří Páně
(káže Daniel Matějka ml.)

Žirovnice

8.12.	8.00	bohoslužby
25.12.	8.00	bohoslužby s Večeří Páně

Kardašova Řečice

25.12.	11.00	bohoslužby s Večeří Páně (káže Richard Dračka)